

flere faste Directeurer, jo mere krydses hans egen Myndighed af alle disse forskellige Personer; jo flere saadanne Vandrece, der have, desomere koster det Staten. Der findes meget godt Folk, idetmindste burde de findes i ethvert Indenrigsministerium, som, om de end ikke kunne plante selv, ikke selv kunne anlægge Veie eller bygge Broer etc. etc., dog kunne see, om disse Ting ere rigtig udførte, og paa de forskellige Stedligheder kunne sætte sig i Berøring med Folk, der ere dem, der have Stoen paa, og derfor bedst søle, hvor den trykkes. Det er meget bedre, end at komme ind paa dette System.

Det er naturligviis ikke min Mening at stemme imod Loven paa dette Stadium. Det er en saa vigtig Sag, at den fortjener en yderligere Behandling, og man maa takke, fordi der er givet Anledning til denne Behandling; men jeg vil efter min Overbeviisning sætte mig imod Loven, naar den ikke undergaaer en ganske betydelig Ændring, som gaaer ud paa at bringe Eieren til at være Eier og bringer Statens Indflydelse til at have den samme Natur, som den nu har paa Klitvæsenet, hvorunder ogsaa hører, at give Exempel paa Plantning hist og her, navnlig ved at Planteuren træder i Forbindelse med selve Sandflugtscommissairer, naar det er en virkelig Planteur og ingen fornemmere Mand. Da bliver det kun en Betaling til Enkelte og for enkelt bestemte Arbejder; Bestemmelser derom behøves ikke at indføres i Loven; men Loven skal gaae ud paa at vise, hvorledes de forskellige Steder skulle beplantes af Eieren og opmuntre Eieren til at beplante dem.

Chr. Jensen: Jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa, at, hvis man begynder med et saa vigtigt Foretagende som dette Plantesystem paa Klitstrækningerne, er det min usfravigelige Mening, at, hvis det skal nytte noget, maa man have en sikker og paalidelig Mand, som er Posten voksen, som kan have Tilsyn med det Hele; thi, hvis man ikke har det, vil hele Arbejdet være spildt; ligesaa vist er det ogsaa, at, hvis man skal spørge hver enkelt Bedøer, og søge hans specielle Tillidelse til at indtage hans Eiendom, hans Klit-

strækninger til Beplantning, saa gjøres det Hele umuligt, idet der saa ikke kan plantes med nogen Nytte. Der maa nemlig plantes i hele Strækninger; der kan ikke plantes paa en enkelt, og man maa derfor have større Strækninger. At man skal have Noget for sin Eiendomsret, kan gjerne være, det skal jeg ikke disputere om; men Bedkommende maa ikke være berettiget til at sige Nei, hvis det Offentlige anseer den Foranstaltning, at saadanne Træplantninger foretages, for gavnlige.

Indenrigsministeren: Jeg skal idag indskrænke mig til at tilføie, at der, naar det iøvrigt skulde ansees for hensigtsmæssigt, Intet vilde være til Hinder for at tilføie Præmier i Lovforslaget; dersom man vilde ansee det for hensigtsmæssigt, allerede nu at føre det ind i Loven, vilde det ikke paa nogen Maade være i Strid med Lovens Tankegang. Hvad angaaer det andet Spørgsmaal om Forholdet imellem Sandflugtscommissairen og Planteuren o. s. v., saa maa jeg bemærke, at det har været taget under Overveelse, hvorvidt det kunde være rigtigt at gjøre noget Forslag herom i denne Lov; men jeg frygtede for, at man saa vilde finde, at Sagen var bleven forceret. Det er Grunden til, at Intet er op taget. Jeg skal blot tilføie et Svar, som jeg skylder den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts anden Valgkreds (Fischer) med Hensyn til Spørgsmaalet, hvorvidt det er paatænk at gjøre Forslag om, at Skovindgreb skulde straffes som almindeligt Tyveri. Denne Sag har været taget under Overveelse. Det har navnlig været forhandlet, hvorvidt det kunde være hensigtsmæssigt herom at foreslaae forandrede Bestemmelser, inden Forslaget til den almindelige Straffelov var fremkommet. Den Commission, som har denne Sag under Behandling, har troet det rigtigt at opstille det Princip, at Skovtyveri skulde straffes som almindelige Tyverier. Det har saaledes været forhandlet, om man skulde gjøre dette særskilte Punct til Gjenstand for legislativ Behandling, eller om man skulde vente, til den almindelige Straffelov kunde fremmes. Jeg veed ikke, til hvilket Resultat man i Justitsministeriet vil komme; jeg har yttret mig over Sagen i en Brevverling